

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator										
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נגמר דינו וכו'.												
שתי טעיות טעה יואב באותה שעה, דכתיב: (מלכים א' ב') וינס יואב אל אהל ה' ויחזק בקרנות המזבח:	רב יהודה אמר רב:											
טעה - שאינו קולט אלא גגו, והוא תפס בקרנותיו												
טעה - שאינו קולט אלא מזבח בית עולמים, והוא תפס מזבח של שילה.												
בהא נמי מיטעא טעה, טעה - שאינו קולט אלא כהן ועבודה בידו, והוא זר היה.	אביי:											
שלוש טעיות עתיד שרו של רומי לטעות, דכתיב: (ישעיהו ס"ג) מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה:	ריש לקיש:											
טועה - שאינה קולטת אלא בצר, והוא גולה לבצרה												
טועה - שאינה קולטת אלא שוגג, והוא מזיד היה												
טועה - שאינה קולטת אלא אדם, והוא מלאך הוא.												
ערי מקלט לא נתנו לקבורה, דכתיב: (במדבר ל"ה) ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכושם ולכל חיותם, לחיים נתנו ולא לקבורה.	ר' אבהו:											
שמה - שם תהא דירתו, שם תהא מיתתו, שם תהא קבורתו	מיתבי:											
רוצה שאני, דגלי ביה רחמנא.												
כשם שהעיר קולטת וכו'.												
(במדבר ל"ה) וישב בה, בה - ולא בתחומה	ורמינהו:											
לא קשיא: כאן לקלוט, כאן לדור.	אביי:											
לדור, תיפוק ליה דאין עושין שדה מגרש ולא מגרש שדה לא מגרש עיר ולא עיר מגרש												
לא נצרכה אלא למחילות.	רב ששת:											
רוצה שיצא חוץ לתחום וכו'.												
(במדבר ל"ה) ורצח גואל הדם את הרוצח - מצוה ביד גואל הדם, אין גואל הדם רשות ביד כל אדם, דברי רבי יוסי הגלילי	ת"ר: [רבי יוסי הגלילי]											
רשות ביד גואל הדם, וכל אדם חייבין עליו.	ר' עקיבא:											
מאי טעמא דרבי יוסי הגלילי?												
מי כתיב אם רצח?	[רבי יוסי הגלילי]											
ורבי עקיבא?												
מי כתיב ירצח?	[ר"ע]											
רוצה שיצא חוץ לתחום, ומצאו גואל הדם והרגו - נהרג עליו.	מר זוטרא בר טוביה אמר רב:											
כמאן? לא כר' יוסי הגלילי ולא כר"ע												
הוא דאמר כי האי תנא												
(במדבר ל"ה) עד עמדו לפני העדה למשפט - מה ת"ל? לפי שנאמר: (במדבר ל"ה) ורצח גואל הדם את הרוצח, יכול מיד? ת"ל: עד עמדו לפני העדה למשפט.	דתניא, ר' אליעזר:											
ורבי יוסי ורבי עקיבא, האי עד עמדו לפני העדה למשפט מאי דרשי ביה?												

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator										א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
	ההוא מיבעי ליה																							
	מנין לסנהדרין שראו אחד שהרג את הנפש, שאין ממיתין אותו עד שיעמוד בב"ד אחר? ת"ל: עד עמדו לפני העדה למשפט, עד שיעמוד בב"ד אחר.																							
	(במדבר ל"ה) אם יצא יצא הרוצח - אין לי אלא במזיד, בשוגג מניין? ת"ל: אם יצא יצא, מ"מ.																							
	במזיד - נהרג, בשוגג - גולה																							
	לא קשיא, הא כמאן דאמר: אמרינן דברה תורה כלשון בני אדם, הא כמאן דאמר: לא אמרינן דברה תורה כלשון בני אדם.																							
	מסתברא כמ"ד דברה תורה כלשון בני אדם, שלא יהא סופו חמור מתחלתו, מה תחלתו - במזיד נהרג, בשוגג גולה, אף סופו - במזיד נהרג, בשוגג גולה.																							
	אב שהרג - בנו נעשה לו גואל הדם																							
	אין בנו נעשה לו גואל הדם																							
	לימא, הא רבי יוסי הגלילי והא ר"ע																							
	ותסברא? בין למ"ד מצוה, בין למ"ד רשות, מי שרי?																							
	לכל אין הבן נעשה שליח לאביו להכותו ולקללתו, חוץ ממסית, שהרי אמרה תורה: (דברים י"ג) לא תחמול ולא תכסה עליו																							
	אלא לא קשיא: הא בבנו, והא בבן בנו.																							
	אילן שהוא עומד בתוך התחום ונופו נוטה חוץ לתחום, או עומד חוץ לתחום ונופו נוטה בתוך התחום - הכל הולך אחר הנוף.																							
	אילן שהוא עומד בפנים ונוטה לחוץ, או עומד בחוץ ונוטה לפנים - מכנגד החומה ולפנים כלפנים, מכנגד החומה ולחוץ כלחוץ																							
	מעשר אערי מקלט קא רמית? מעשר - בחומה תלה רחמנא, ערי מקלט - בדירה תלה רחמנא, בנופו מתדר ליה, בעיקרו לא מתדר ליה.																							
	ורמי מעשר אמעשר																							
	בירושלים הלך אחר הנוף, בערי מקלט הלך אחר הנוף																							
	לא קשיא: הא ר' יהודה, והא רבנן																							
	במערה הולך אחר פתחה, באילן הולך אחר נוף.																							
	אימור דשמעת ליה לר"י - גבי מעשר לחומרא, עיקרו בחוץ ונופו בפנים - כי היכי דבנופו לא מצי פריק, בעיקרו נמי לא מצי פריק, עיקרו מבפנים ונופו מבחוץ - כי היכי דבנופו לא מצי אכיל בלא פדייה, בעיקרו נמי לא מצי אכיל בלא פדייה אלא גבי ערי מקלט, בשלמא עיקרו בחוץ ונופו בפנים - כי היכי דבנופו לא מצי קטיל ליה, בעיקרו נמי לא מצי קטיל ליה, אלא עיקרו בפנים ונופו בחוץ - כי היכי דבנופו מצי קטיל ליה, בעיקרו נמי מצי קטיל ליה, הא גואי קא?																							
	בעיקרו - דכולי עלמא לא פליגי דלא מצי קטיל, קאי בנופו ויכול להורגו בחצים ובצדורות - דכ"ע לא פליגי דמצי קטיל ליה, כי פליגי - במהוי עיקרו דרגא לנופו																							
	הוי עיקרו דרגא לנופו,																							
	לא הוי עיקרו דרגא לנופו.																							
	מאי אחר הנוף? אף אחר הנוף.																							
	הרג באותה העיר - גולה משכונה לשכונה																							
	ובן לוי - גולה מעיר לעיר.																							
	(שמות כ"א) ושמתי לך מקום וגו', ושמתי לך - בחייך																							

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסקה קודמת story-מעשה מקרא-<u>key</u>:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

מכות-אלו הן הגולין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מקום - ממקומך, אשר ינוס שמה - מלמד שהיו ישראל מגלין במדבר.											יב:
להיכן מגלין?											יב:
למחנה לוייה											יב:
מכאן אמרו: בן לוי שהרג - גולה מפלך לפלך, ואם גלה לפלכו - פלכו קולטו.											יב:
מאי קרא? (במדבר ל"ה) כי בעיר מקלטו ישב, עיר שקלטתו כבר.	רב אחא בריה דרב איקא:										יב:
כיוצא בו, רוצח שגלה לעיר מקלטו ורצו אנשי העיר לכבדו, יאמר להם: רוצח אני. אמרו לו: אף על פי כן - יקבל מהן, שנאמר: (דברים י"ט) וזה דבר הרוצח.											יב:
מעלים היו שכר ללוים, דברי רבי יהודה:	[רבי יהודה]										יג:
לא היו מעלים להן שכר.	רבי מאיר:										יג:
וחוזר לשררה שהיה בה, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]										יג:
לא היה חוזר לשררה שהיה בה.	רבי יהודה:										יג:
מחלוקת - בשש	רב כהנא:										יג:
(במדבר ל"ה) לכם - לקליטה	דמר סבר: [ר"י]										יג:
לכם - לכל צרכיכם	ומר סבר: [ר"מ]										יג:
אבל בארבעים ושתים - דברי הכל היו מעלין להם שכר.	[דברי הכל]										יג:
הא ודאי לכם - לכל צרכיכם משמע	א"ל רבא:										יג:
מחלוקת - בארבעים ושתים,	אלא אמר רבא:										יג:
(במדבר ל"ה) ועליהם תתנו - כי הנך לקליטה	דמר סבר: [ר"י]										יג:
ועליהם תתנו - כי הנך, מה הנך לכל צרכיכם, אף הני נמי לכל צרכיכם	ומר סבר: [ר"מ]										יג:
אבל בשש - דברי הכל לא היו מעלים להן שכר.	[דברי הכל]										יג:
חוזר לשררה שהיה בה כו'.											יד:
(ויקרא כ"ה) ושב אל משפחתו ואל אחוזת אבותיו ישוב - למשפחתו הוא שב, ואינו שב למה שהחזיקו אבותיו, דברי ר"י	תנו רבנן: [ר"י]										יד:
אף הוא שב למה שהחזיקו אבותיו, אל אחוזת אבותיו - כאבותיו	ר"מ:										יד:
וכן בגולה, כשהוא אומר ישוב, לרבות את הרוצח.											יד:
מאי וכן בגולה?											יד:
(במדבר ל"ה) ישוב הרוצח אל ארץ אחוזתו - לארץ אחוזתו הוא שב, ואינו שב למה שהחזיקו אבותיו, דברי רבי יהודה	כדתניא: [ר"י]										יד:
אף הוא שב למה שהחזיקו אבותיו,	[ר"מ]										יד:
גמר שיבה שיבה מהתם.											יד:
הדרן עלך אלו הן הגולין											

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוק-answer ראיה-proof
--	--

מכות-ואלו הן הלוקין		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
ואלו הן הלוקין: הבא על אחותו, ועל אחות אביו, ועל אחות אמו, ועל אחות אשתו, ועל אשת אחיו, ועל אשת אחי אביו, ועל הנדה, אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, בת ישראל לנתין ולממזר.																											
אלמנה וגרושה - חייבין עליה משום שני שמות, גרושה וחלוצה - אינו חייב אלא משום אחת בלבד.																											
הטמא שאכל את הקדש, והבא אל המקדש טמא, ואוכל חלב ודם ונותר ופגול וטמא, והשוחט ומעלה בחוץ, והאוכל חמץ בפסח, והאוכל והעושה מלאכה ביום הכפורים, והמפטם את השמן, והמפטם את הקטורת, והסך בשמן המשחה, והאוכל נבילות וטריפות שקצים ורמשים																											
אכל טבל, ומעשר ראשון שלא נטלה תרומתו, ומעשר שני והקדש שלא נפדו.																											
כמה יאכל מן הטבל ויהא חייב?																											
כל שהוא	רבי שמעון:																										
כזית.	חכמים:																										
אי אתם מודים לי באוכל נמלה כל שהוא שהוא חייב?	אמר להן רבי שמעון:																										
מפני שהיא כברייתה.	אמרו לו: [חכמים]																										
אף חטה אחת כברייתה.	אמר להן: [רבי שמעון]																										
חייבי כריתות קא תני, חייבי מיתות ב"ד לא קתני																											
מתניתין מני?																											
רבי עקיבא היא																											
אחד חייבי כריתות ואחד חייבי מיתות בית דין ישנו בכלל מלקות ארבעים, דברי רבי ישמעאל	דתנאי: [רבי ישמעאל]																										
חייבי כריתות ישנו בכלל מלקות ארבעים, שאם עשו תשובה - ב"ד של מעלה מוחליין להן, חייבי מיתות ב"ד אינו בכלל מלקות ארבעים, שאם עשו תשובה - אין ב"ד של מטה מוחליין להן.	רבי עקיבא:																										
חייבי כריתות בכלל היו, ולמה יצאת כרת באחוזות? לדונו בכרת ולא במלקות.	רבי יצחק:																										
מ"ט דר' ישמעאל?																											
דכתיב: (דברים כ"ח) אם לא תשמור לעשות את כל דברי התורה הזאת, וכתיב: (דברים כ"ח) והפלא ה' את מכותיו, הפלאה זו אינו יודע מה היא, כשהוא אומר: (דברים כ"ח) והפילו השופט והכהן לפניו, הוי אומר: הפלאה זו מלקות היא, וכתיב: (דברים כ"ח) אם לא תשמור לעשות את כל וגו'.																											
אי הכי, חייבי עשה נמי																											
אם לא תשמור כתיב, וכדרכי אבין א"ר אילעי																											
כל מקום שנאמר השמר פן ואל - אינו אלא לא תעשה.	דאמר רבי אבין א"ר אילעי:																										
אי הכי, לאו שאין בו מעשה נמי																											
(דברים כ"ח) לעשות כתיב.																											
לאו שניתק לעשה נמי																											
דומיא דלאו דחסימה.																											
השתא דאתית להכי, כולהו נמי דומיא דלאו דחסימה.																											
ור"ע מאי טעמא?																											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator																							
מכות-ואלו הן הלוקין																							
מימרא											מאן דאמר												
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ													
יג:	◇								!		[רבי עקיבא]	(דברים כ"ה) כדי רשעתו - משום רשעה אחת אתה מחייבו, ואי אתה מחייבו משום שתי רשעיות.											
יג:								ג				ור' ישמעאל?											
יג:	◇								!		[רבי ישמעאל]	הני מילי מיתה וממון או מלקות וממון, אבל מיתה ומלקות - מיתה אריכתא היא.											
יג:	◇								ג			ולרבי עקיבא, אי הכי חייבי כריתות נמי, מאי אמרת? שאם עשו תשובה, השתא מיתה לא עבד?											
יג:	◇								!		רבי אבהו:	בפירוש ריבתה תורה חייבי כריתות למלקות, דגמר (ויקרא כ') לעיני (דברים כ"ה) מלעיניך.											
יג:	◇								ג		מתקיף לה ר' אבא בר ממל:	אי הכי, חייבי מיתות ב"ד נמי נגמרים (במדבר ט"ו) מעיני מלעיניך											
יג:	◇								!			דנין לעיני מלעיניך, ואין דנין מעיני מלעיניך.											
יג:									ג			ומאי נפקא מיניה?											
יג:									ג		והא תנא דבי ר' ישמעאל:	(ויקרא י"ד) ושב הכהן (ויקרא י"ד) ובא הכהן - זו היא שיבה וזו היא ביאה											
יג:									ג			ועוד, לגמור מעיני מלעיני, דהא גמור לעיני מלעיניך											
יג:	◇								!		קבלה מינה רבי שמואל בר רב יצחק:	כדי רשעתו - משום רשעה אחת אתה מחייבו ואי אתה מחייבו משום שתי רשעיות, ברשעה המסורה לב"ד הכתוב מדבר.											
יג:	◇										רבא:	אתרו ביה לקטלא - כ"ע לא פליגי דאין לוקה ומת, כי פליגי - דאתרו ביה למלקות											
יג:	◇								◆		רבי ישמעאל סבר:	לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד לוקין עליו											
יג:	◇								◆		ור"ע סבר:	לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד אין לוקין עליו.											
יג:	◇								ג			ור"ע, אי הכי, חייבי כריתות נמי לאו שניתן לאזהרת כרת הוא											
יג:	◇								!		רב מרדכי לרב אשי, הכי אמר אבימי מהגרוניא משמיה דרבא:	חייבי כריתות לא צריכי התראה, שהרי פסח ומילה ענש אף על פי שלא הזהיר.											
יג:									ג			ודלמא אזהרה לקרבן, דהא פסח ומילה דלית בהו אזהרה לא מייתי קרבן											
יג:									!			התם לאו היינו טעמא, אלא משום דאיתקש כל התורה כולה לעבודת כוכבים, מה עבודת כוכבים שב ואל תעשה אף כל שב ואל תעשה, לאפוקי הני דקום עשה.											
יג:	◇								!		רבינא:	לעולם כדאמרין מעיקרא, שאם עשו תשובה - ב"ד של מעלה מוחלין להן, מאי אמרת? הא לא עבד תשובה, לא פסיקא מילתא לכרת.											
יד:	◇										רבי יצחק:	חייבי כריתות בכלל היו, ולמה יצאת כרת באזהרתו? לדונו בכרת ולא במלקות.											
יד:									ג			ורבנן, כרת באזהרתו למה לי?											
יד:	◇								!		[רבנן]	לחלק, וכדרכי יוחנן											
יד:	◇								!		דאמר רבי יוחנן:	שאם עשאן כולם בהעלם אחד - חייב על כל אחת ואחת.											
יד:									ג			ורבי יצחק לחלק מנא ליה?											
יד:	◇								!		[רבי יצחק]	נפקא ליה (ויקרא י"ח) מואל אשה בנדת טומאתה, לחייב על כל אשה ואשה.											
יד:									ג			ורבנן נמי תיפוק ליה מהא											
יד:									!			אין הכי נמי											
יד:	◇								ג			ואלא כרת דאזהרתו למה לי?											

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

מכות-ואלו הן הלוקין		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לחייבו על אחותו ועל אחות אביו ועל אחות אמו.	[רבנן]	!												יד.
פשיטא, הרי גופין מוחלקין, הרי שמות מוחלקין		ז												יד.
אלא, לחייבו על אחותו שהיא אחות אביו שהיא אחות אמו, והיכי משכחת לה? ברשיעא בר רשיעא.		!												יד.
ור' יצחק הא מנא ליה?		ז												יד.
נפקא ליה מק"ו	[רבי יצחק]	!												יד.
הבא על אחותו שהיא אחות אביו שהיא אחות אמו, מהו? אינו חייב על כולן אלא אחת, או חייב על כל אחת ואחת?	דתניא, אמר ר"ע: שאלתי את רבן גמליאל ורבי יהושע באיטליז של עימאום, שהלכו ליקח בהמה למשתה בנו של ר"ג:	!	■											יד.
זו לא שמענו, אבל שמענו: הבא על חמש נשים נדות בהעלם אחד - שחייב על כל אחת ואחת, ונראין דברים מק"ו, ומה נדה שהיא שם אחד - חייב על כל אחת ואחת, כאן ששלשה שמות - לא כל שכן.	אמרו לו:	!	!	■										יד.
ואידך?		ז												יד.
ק"ו פריכא הוא, מה לנדה שכן גופין מוחלקין.	[רבנן]	!												יד.
ולאידך נמי האי ודאי ק"ו פריכא הוא		ז												יד.
אלא נפקא ליה (ויקרא כ') מאחותו דסיפא.	[רבי יצחק]	!												יד.
ואידך, אחותו דסיפא למה לי?		ז												יד.
לחייבו על אחותו בת אביו ובת אמו, לומר שאין עונשין מן הדין.	[רבנן]	!												יד.
ואידך?		ז												יד.
איבעית אימא: גמר עונש מאזהרה	[רבי יצחק]	!												יד.
ואיבעית אימא: נפקא ליה מאחותו דרישא.	[רבי יצחק]	!												יד.
ואידך?		ז												יד:
ההוא מיבעי ליה לחלק כרת למפטם ולסך.	[רבנן]	!												יד:
ואידך?		ז												יד:
סבר כר' אלעזר א"ר הושעיא	[רבי יצחק]	!												יד:
כל מקום שאתה מוצא שני לאוין וכתר אחד, חלוקין הן לקרבן.	דאמר רבי אלעזר אמר רבי הושעיא:	!	■											יד:
ואי בעית אימא: לא סבר לה כר' אלעזר, ונפקא ליה (ויקרא כ') מואיש אשר ישכב את אשה דוה.	[רבי יצחק]	!												יד:
ואידך?		ז												יד:
ההוא מיבעי ליה לכדברי יוחנן	[רבנן]	!												יד:
מנין שאין האשה טמאה עד שיצא מדוה דרך ערותה? שנאמר: ואיש אשר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה וגו', מלמד שאין האשה טמאה עד שיצא מדוה דרך ערותה.	דאמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחי:	!	■											יד:
וטמא שאכל את הקדש.													■	יד:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
מכות-ואלו הן הלוקין																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
מימרא																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
מאן דאמר																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																												
יד:	◇ ▲																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																											

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

מכות-ואלו הן הלוקין		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
לא.	אמר להו: [רבי יוחנן]					!					טו.
האלהים אמרה, וכתיבא ותנינא	רבה:					■					טו.
כתיבא: (במדבר ה') וישלחו מן המחנה וגו' ולא יטמאו את מחניהם, תנינא: הבא למקדש טמא.						■	■				טו.
אלא מאי טעמא קא הדר ביה?						?					טו.
משום דקשיא ליה אונס						!					טו.
אונס שגירש, אם ישראל הוא - מחזיר ואינו לוקה, אם כהן הוא - לוקה ואינו מחזיר	דתניא:					?					טו.
אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה, אמאי? לא תעשה שקדמו עשה הוא, ולילקין						?					טו.
לא יאמר לו תהיה לאשה באונס וליגמר ממוציא שם רע, ומה מוציא שם רע שלא עשה מעשה - אמר רחמנא: (דברים כ"ב) ולו תהיה לאשה, אונס לא כל שכן אם אינו ענין לפניו - תנהו ענין לאחריו, שאם גירש יחזיר.	עולא:					!					טו.
ואכתי אונס ממוציא שם רע לא גמר, דאיכא למיפרך: מה למוציא שם רע שכן לוקה ומשלם						?					טו.
אלא לא יאמר לו תהיה לאשה במוציא שם רע וליגמר מאונס, ומה אונס שאינו לוקה ומשלם - אמר רחמנא: ולו תהיה לאשה, מוציא שם רע לא כל שכן ולמה נאמר? אם אינו ענין למוציא שם רע - תנהו ענין לאונס, אם אינו ענין לפניו - תנהו ענין לאחריו.	[עולא]					!					טו.
ומוציא שם רע מאונס גמי לא גמר, דאיכא למיפרך: מה לאונס שכן עשה מעשה						?					טו.
אלא לא יאמר לו תהיה לאשה במוציא שם רע שהרי אשתו היא, למה נאמר? אם אינו ענין למוציא שם רע - תנהו ענין לאונס, ואם אינו ענין לפניו - תנהו ענין לאחריו.	[עולא]					!					טו.
ואימא: ואם אינו ענין לפניו דמוציא שם רע - תנהו ענין לאחריו דידה דלא לקן						?					טו.
אין הכי נמי, ואתי אונס וגמר מיניה.						!					טו.
במאי גמר מיניה? אי בקל וחומר, אי במה מצינו, איכא למיפרך: מה למוציא שם רע שכן לא עשה מעשה						?					טו.
כל ימיו בעמוד והחזר.	אלא אמר רבא:					!					טו.
כל ימיו בעמוד והחזר.	וכן כי אתא רבין א"ר יוחנן:					!					טו.
והא לא דמי לאויה ללא דחסימא	רב פפא לרבא:					?					טו.
משום דכתב ביה רחמנא עשה יתירא מגרע גרע?	א"ל: [רבא]					!					טו.
אי הכי, לאו שניתק לעשה נמי, לימא: משום דכתב ביה רחמנא עשה יתירא מגרע גרע?	[רב פפא]					?					טו.
ההוא לנתוקי לאו הוא דאתא.	א"ל: [רבא]					!					טו.
הנחיא למאן דאמר: ביטלו ולא ביטלו, אלא למאן דאמר: קיימו ולא קיימו, מאי איכא למימר?						?					טו.
מידי הוא טעמא אלא לרבי יוחנן, האמר ליה רבי יוחנן לתנא, תני: בטלו - חייב, ולא בטלו - פטור.						!					טו:
כל מצות לא תעשה שיש בה קום עשה, קיים עשה שבה - פטור, ביטל עשה שבה - חייב	דתני תנא קמיה דרבי יוחנן:					!	■				טו:
מאי קא אמרת? קיים פטור, לא קיים חייב, ביטל פטור, תני: ביטלו ולא ביטלו.	א"ל: [רבי יוחנן]					!	■	◆			טו:
קיימו ולא קיימו.	רבי שמעון בן לקיש:					!	■	◆			טו:
במאי קא מיפלגי?						^					טו:
בהתראת ספק קא מיפלגי						!					טו:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

מכות-ואלו הן הלוקין		Talmud Navigator													
מימרא		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
התראת ספק שמה התראה	מר סבר: [רבי יוחנן]	■	!												טו:
התראת ספק לא שמה התראה.	ומר סבר: [ריש לקיש]	■	!												טו:
ואזדו לטעמייהו		■													טו:
שבועה שאוכל ככר זה היום, ועבר היום ולא אכלה - רבי יוחנן ור"ל דאמרי תרווייהו: אינו לוקה	דאיתמר: [רבי יוחנן ור"ל דאמרי תרווייהו]	■	■											◇	טו:
אינו לוקה, משום דהוי לאו שאין בו מעשה, וכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו	רבי יוחנן:	■	■	◆										◇	טו:
אינו לוקה, משום דהוי התראת ספק, וכל התראת ספק לא שמה התראה.	ריש לקיש:	■	◆											◇	טז:
ותרוייהו אליבא דרבי יהודה				■											טז:
(שמות י"ב) ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר וגו' - בא הכתוב ליתן עשה אחר לא תעשה, לומר שאין לוקין עליו, דברי רבי יהודה	דתניא: [רבי יהודה]			■										◇	טז:
ר' יוחנן דייק הכי: טעמא דבא הכתוב, הא לא בא הכתוב - לוקה, אלמא התראת ספק שמה התראה	[רבי יוחנן]				■									◇	טז:
ור"ל דייק הכי: טעמא דבא הכתוב, הא לא בא הכתוב - לוקה, אלמא לאו שאין בו מעשה לוקין עליו.	[ריש לקיש]					■								◇	טז:
ור"ש בן לקיש גמי הא ודאי התראת ספק				ז										◇	טז:
הוא סבר לה כאידך תנא דר' יהודה	[ריש לקיש]			!										◇	טז:
הכה זה וחזר והכה זה, קילל זה וחזר וקילל זה, הכה שניהם בבת אחת או קילל שניהם בבת אחת - חייב	דתניא: [ת"ק]			!	■	◆								◇	טז:
בבת אחת - חייב, בזה אחר זה - פטור.	רבי יהודה:			!	■	◆								◇	טז:
ורבי יוחנן גמי הא ודאי לאו שאין בו מעשה הוא						ז								◇	טז:
סבר לה כי הא דאמר רב אידי בר אבין אמר רב עמרם א"ר יצחק א"ר יוחנן:	[רבי יוחנן]			!										◇	טז:
כל לא תעשה שבתורה, לאו שיש בו מעשה - לוקין עליו, לאו שאין בו מעשה - אין לוקין עליו, חוץ מן הנשבע ומימר והמקלל את חברו בשם.	רב אידי בר אבין אמר רב עמרם א"ר יצחק א"ר יוחנן, ר' יהודה אומר משום רבי יוסי הגלילי:			!	■									◇	טז:
קשיא דרבי יהודה אדרבי יהודה						ז								◇	טז:
אי לר"ש בן לקיש, תרי תנאי אליבא דרבי יהודה אי לרבי יוחנן, לא קשיא: הא - ידיה, הא דרביה.				!										◇	טז:
הנוטל אם על הבנים - רבי יהודה אומר: לוקה ואינו משלח	תנן התם: [רבי יהודה]													◇	טז:
משלח ואינו לוקה	חכמים:													◇	טז:
זה הכלל: כל מצות לא תעשה שיש בה קום עשה - אין חייבין עליה.														◇	טז:
אין לנו אלא זאת ועוד אחרת.	רבי יוחנן:													◇	טז:
היכא?	א"ל ר' אלעזר:													^	טז:
לכי תשכח.	א"ל: [רבי יוחנן]													○	טז:
נפק דק ואשכח	[רבי אלעזר]													○	טז:
אונס שגירש, אם ישראל הוא - מחזיר ואינו לוקה, ואם כהן הוא - לוקה ואינו מחזיר.	דתניא:													○	טז:
הניחא למאן דתני קיימו ולא קיימו אלא למאן דתני ביטלו ולא ביטלו, בשלמא גבי שילוח הקן משכחת לה, אלא אונס ביטלו ולא ביטלו היכי משכחת לה? אי דקטלה. קם ליה בדורבה מיניה														ז	טז:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator																							
מכות-ואלו הן הלוקין																							
מימרא																							
מאן דאמר																							
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ													
טז.										!												כגון שקיבל לה קידושין מאחר.	רב שימי מחזנא:
טז.										ז												אי שוויתיה שליח, איהי קא מבטלא ליה אי לא שוויתיה שליח, כל כמיניה? ולא כלום היא	רב:
טז.										!												כגון שהדירה ברבים.	אלא אמר רב שימי מנהרדעא:
טז.										ז												הניחא למ"ד נדר שהודר ברבים אין לו הפרה, אלא למ"ד יש לו הפרה מאי איכא למימר?	
טז.										!												דמדירה לה על דעת רבים	
טז.										!	■											הלכתא: נדר שהודר ברבים - יש לו הפרה, על דעת רבים - אין לו הפרה.	דאמר אממר:
טז.																						ותו ליכא? והא איכא	
טז.																						(סימן: גז"ל משכ"ן ופא"ה)	
טז.																						גזל, דרחמנא אמר: (ויקרא י"ט) לא תגזול, (ויקרא ה') והשיב את הגזלה	
טז.																						משכון, דרחמנא אמר: (דברים כ"ד) לא תבא אל ביתו לעבוט עבוטו השב תשיב לו העבוט כבא השמש ומשכחת לה בקיימו ולא קיימו, וביטלו ולא ביטלו	
טז.										!												התם כיון דחייב בתשלומין - אין לוקה ומשלם.	
טז.										ז												הא איכא משכונו של גר ומת הגר	מתקיף לה רבי זירא:
טז:										!												התם גברא בר תשלומין הוא, ושיעבודא דגר הוא דקא פקע.	
טז:																						והא איכא פאה, דרחמנא אמר: (ויקרא כ"ג) לא תכלה פאת וגו' לעני ולגר תעזוב אותם וגו', דמשכחת לה בקיימו ולא קיימו ביטלו ולא ביטלו	
טז:											■	ז										מצות פאה להפריש מן הקמה, לא הפריש מן הקמה - מפריש מן העומרין, לא הפריש מן העומרין - מפריש מן הכרי עד שלא מירח, מירחו - מעשר ונותן לו	דתנן:
טז:										!												כדרכי ישמעאל	
טז:										!	■											אף מפריש מן העיסה.	דאמר: [רבי ישמעאל]
טז:										ז												ולר' ישמעאל נמי משכחת לה דאכל עיסה	
טז:																						אלא זאת ועוד אחרת אהא, אבל אונס לא, דהיכא אמרינן על דעת רבים אין לו הפרה - לדבר הרשות, אבל לדבר מצוה יש לו הפרה	
טז:											!											כי הא דההוא מקרי דרדקי דהוה פשע בינוקי, אדריה רב אחא, ואהדריה רבינא, דלא אשתכח דדיק כוותיה.	[רבינא]
טז:																						והאוכל נבילות וטריפות שקצים ורמשים וכו'.	
טז:																						האי מאן דאכל ביניתא דבי כרבא - מלקינן ליה משום (ויקרא י"א) שרץ השורץ על הארץ.	רב יהודה:
טז:																						ההוא דאכל ביניתא דבי כרבא, ונגדיה רב יהודה.	[רב יהודה]
טז:																						אכל פוטיתא לוקה ארבעה, נמלה - לוקה חמש משום שרץ השורץ על הארץ, צרעה - לוקה שש משום (דברים י"ד) שרץ העוף.	אביי:
טז:																						המשהה את נקביו - עובר משום (ויקרא כ') לא תשקצו.	רב אחאי:
טז:																						האי מאן דשתי בקרנא דאומנא - קא עבר משום לא תשקצו.	רב ביבי בר אביי:
טז:																						ריסק תשעה נמלים והביא אחד חי והשלימן לכזית - לוקה ו', ה' משום בריה, ואחד משום כזית נבילה.	רבא בר רב הונא:
טז:																						אפילו שנים והוא.	רבא א"ר יוחנן:
טז:																						אפילו אחד והוא.	רב יוסף:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

מכות-ואלו הן הלוקין		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
ולא פליגי: הא ברברבי, והא בזוטרי.																											טז:
אכל טבל ומעשר ראשון כו'.																											טז:
אכל טבל של מעשר עני - לוקה.																											טז:
כמאן? כי האי תנא																											טז:
יכול לא יהא חייב אלא על הטבל שלא הורם ממנו כל עיקר הורם ממנו תרומה גדולה ולא הורם ממנו מעשר ראשון, מעשר ראשון ולא מעשר שני ואפי' מעשר עני מנין? ת"ל: (דברים י"ב) לא תוכל לאכול בשעריך וגו', ולהלן הוא אומר: (דברים כ"ו) ואכלו בשעריך ושבעו, מה להלן מעשר עני אף כאן מעשר עני, ואמר רחמנא: לא תוכל.																											טז:
כתנאי																											טז:
אין צריך לקרות את השם על מעשר עני של דמאי																											טז:
קורא את השם ואינו צריך להפריש																											יז:
מאי לאו בהא קא מיפלגי																											יז:
ודאי טובלו																											יז:
ודאי אינו טובלו.																											יז:
אי הכי, אדמיפלגי בספיקו ליפלגו בודאי																											יז:
אלא דכולי עלמא ודאי טובלו, והכא בהא קא מיפלגי																											יז:
לא נחשדו עמי הארץ על מעשר עני של דמאי, כיון דממונא הוא אפרושי מפריש																											יז:
כיון דסניא ליה מילתא לא מפריש.																											יז:
כמה יאכל מן הטבל וכו'.																											יז:
מחלוקת - בחטה, אבל בקמח - דברי הכל כזית																											יז:
מחלוקת בזו כך מחלוקת בזו.																											יז:
אי אתם מודים לי באוכל נמלה כל שהוא שהוא חייב?																											יז:
מפני שהיא כברייתה																											יז:
אף חטה אחת כברייתה																											יז:
חטה אין, קמח לא																											יז:
לדבריהם קאמר להו, לדידי - אפילו קמח נמי, אלא לדידכו - אודו לי מיהת דחטה אחת כברייתה.																											יז:
ורבנן?																											יז:
בריית נשמה חשובה, חטה לא חשובה.																											יז:
תניא כותיה דרבי ירמיה																											יז:
כל שהוא למכות, לא אמרו כזית אלא לענין קרבן.																											יז:
האוכל בכורים עד שלא קרא עליהם, קדשי קדשים חוץ לקלעים, קדשים קלים ומעשר שני חוץ לחומה, השובר את העצם בפסח הטהור - ה"ז לוקה ארבעים																											יז:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator												
מכות-ואלו הן הלוקין												
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
יז.												אבל המותר בטהור, והשובר בטמא - אינו לוקה ארבעים.
יז.											[רבי יהודה]	הנוטל אם על הבנים - רבי יהודה אומר: לוקה ואינו משלח
יז.											חכמים:	משלח ואינו לוקה.
יז.												זה הכלל: כל מצות לא תעשה שיש בה קום עשה - אין חייבין עליה.
יז.	ג										רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:	זו דברי רבי עקיבא סתימתא, אבל חכמים אומרים: בכורים - הנחה מעכבת בהן, קריאה אין מעכבת בהן.
יז.												וליא: זו דברי רבי שמעון סתימתא
יז.												הא קא משמע לן, דרבי עקיבא כרבי שמעון סבירא ליה.
יז.												מאי ר' שמעון?
יז.											דתניא: [רבי שמעון]	(דברים י"ב) ותרומת ידך - אלו בכורים אמר רבי שמעון: מה בא זה ללמדנו? אם לאוכלן חוץ לחומה, קל וחומר ממעשר הקל: ומה מעשר הקל - אוכלן חוץ לחומה לוקה, בכורים לא כל שכן הא לא בא הכתוב, אלא לאוכל מבכורים עד שלא קרא עליהן שהוא לוקה.
יז.											[רבי שמעון]	(דברים י"ב) ונדבותיך - זו תודה ושלמים אמר רבי שמעון: מה בא זה ללמדנו? אם לאוכלן חוץ לחומה, קל וחומר ממעשר הא לא בא הכתוב, אלא לאוכל בתודה ובשלמים לפני זריקה שהוא לוקה.
יז.											[רבי שמעון]	(דברים י"ב) ובכורות - זה הבכור אמר ר' שמעון: מה בא זה ללמדנו? אם לאוכלן חוץ לחומה, ק"ו ממעשר אם לפני זריקה, ק"ו מתודה ושלמים הא לא בא הכתוב, אלא לאוכל מן הבכור אפי' לאחר זריקה שהוא לוקה.
יז.											[רבי שמעון]	(דברים י"ב) בקרך וצאנך - זו חטאת ואשם אמר רבי שמעון: מה בא זה ללמדנו? אם לאוכלן חוץ לחומה, קל וחומר ממעשר אם לפני זריקה, קל וחומר מתודה ושלמים אם לאחר זריקה, קל וחומר מבכור הא לא בא הכתוב, אלא לאוכל מחטאת ואשם אפילו לאחר זריקה חוץ לקלעים - שהוא לוקה.
יז.											[רבי שמעון]	(דברים י"ב) נדריך - זו עולה אמר ר"ש: מה בא זה ללמדנו? אם לאוכלן חוץ לחומה, ק"ו ממעשר אם לפני זריקה, קל וחומר מתודה ושלמים אם לאחר זריקה, ק"ו מבכור אם חוץ לקלעים, קל וחומר מחטאת ואשם הא לא בא הכתוב, אלא לאוכל מן העולה לאחר זריקה אפילו בפנים - שהוא לוקה.
יז.											רבא:	דילידא אימיה - כר"ש תיליד, ואי לא - לא תיליד
יז.												ואע"ג דאית להו פירכא
יז.												מאי חומרא דבכורים ממעשר? שכן אסורים לזרים, אדרבה, מעשר חמור, שכן אסור לאונן
יז.												ומאי חומרא דתודה ושלמים ממעשר? שכן טעונין מתן דמים ואימורין לגבי מזבח, אדרבה, מעשר חמור, שכן טעונין כסף צורה
יז.												ומאי חומרא דבכור מתודה ושלמים? שכן קדושתו מרחם, אדרבה, תודה ושלמים חמורים, שכן טעונים סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק
יז.												ומאי חומרא דחטאת ואשם מבכור? שכן קדשי קדשים, אדרבה, בכור חמור, שכן קדושתו מרחם
יז.												ומאי חומרא דעולה מחטאת ואשם? שכן כליל, אדרבה, חטאת ואשם חמירי, שכן מכפרין
יז.												וכוליה חמירי מעולה, דאית בהו שתי אכילות
יז.												אלא מאי דילידא אימיה כרבי שמעון? דלמאי דסבירא ליה לדידיה, מסרס ליה לקרא ודריש ליה.
יז.												וכי מזהירין מן הדין? הא אפילו למאן דאמר עונשין מן הדין, אין מזהירין מן הדין
יז.												איסורא בעלמא.
יז.											והאמר רבא:	זר שאכל מן העולה לפני זריקה חוץ לחומה, לרבי שמעון לוקה חמש
יז.												חמשה איסורין הוו.
יז.											והא אנן תנן:	אלו הן הלוקין

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

מכות-ואלו הן הלוקין		Talmud Navigator										א
מימרא	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא קרא יתירא הוא, מכדי כתיב: (דברים י"ב) והבאת שם ואכלת לפני ה' אלהיך במקום וגו', לכתוב רחמנא לא תוכל לאוכלם, מיהדר מפרש בהו רחמנא למה לי? אלא ליחודי להו לאוי לכל חד וחד.											!	יה.
זר שאכל מן העולה לפני זריקה חוץ לחומה, לרבי שמעון לוקה חמש.	גופא, אמר רבא:											יה.
ולילקי נמי משום (שמות כ"ט) וזר לא יאכל כי קדש הם												יה.
הני מילי היכא דלכהנים חזי, הכא דלכהנים נמי לא חזי.												יה.
ולילקי נמי משום (שמות כ"ב) ובשר בשדה טרפה לא תאכלו, כיון שיצא בשר חוץ למחיצתו נאסר												יה.
הני מילי היכא דבפנים חזי, הכא דבפנים נמי לא חזי.												יה.
ולילקי נמי כדר' אליעזר												יה.
(שמות כ"ט) לא יאכל כי קדש הם כל שבקדש פסול - בא הכתוב ליתן לא תעשה על אכילתו	דאמר ר' אליעזר:											יה.
הני מילי היכא דקודם פסולו חזי, הכא דקודם פסולו נמי לא חזי.												יה:
ולילקי נמי כאידך דר' אליעזר												יה:
כל שהוא בכליל תהיה, ליתן לא תעשה על אכילתו	דתניא, רבי אליעזר:											יה:
אין הכי נמי, ורבא מהאי קרא קאמר.												יה:
(סימן כו"א) כהן שאכל מחטאת ואשם לפני זריקה - לוקה מאי טעמא? דאמר קרא: (שמות כ"ט) ואכלו אותם אשר כופר בהם, לאחר כפרה אין, לפני כפרה לא, לאו הבא מכלל עשה לאו הוא.	רב גידל אמר רב:											יה:
(דברים י"ד) וכל בהמה מפרסת פרסה ושוסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אותה תאכלו - ואין בהמה אחרת תאכלו	מתבי רבא:											יה:
ואי כדקאמרת (דברים י"ד) את זה לא תאכלו למה לי?												יה:
זר שאכל מחטאת ואשם לפני זריקה - פטור מאי טעמא? דאמר קרא: ואכלו אותם אשר כופר בהם, כל היכא דקרינן ביה ואכלו אותם אשר כופר בהם - לא קרינן ביה זר לא יאכל קדש, וכל היכא דלא קרינן ביה ואכלו אותם אשר כופר בהם - לא קרינן ביה זר לא יאכל.	אלא אי איתמר הכי איתמר, אמר רב גידל אמר רב:											יה:
ר' אלעזר אמר ר' הושעיא: בכורים - הנחה מעכבת בהן, קרייה אין מעכבת בהן.												יה:
ומי אמר ר' אלעזר הכי?												יה:
הפריש בכורים קודם להג ועבר עליהן חג - ירקבו	והא אמר רבי אלעזר אמר רבי הושעיא:											יה:
מאי לאו משום דלא מצי למיקרי עליהן, ואי ס"ד קרייה אין מעכבת בהן, אמאי ירקבו?												יה:
כדרי זירא												יה:
כל הראוי לבילה - אין בילה מעכבת בו, וכל שאינו ראוי לבילה - בילה מעכבת בו.	דאמר רבי זירא:											יה:
ר' אחא בר יעקב מתני לה כדריי אסי אמר רבי יוחנן, וקשיא ליה דרבי יוחנן אדריי יוחנן:												יה:
ומי אמר רבי יוחנן: בכורים הנחה מעכבת בהן, קרייה אין מעכבת בהן?												יה:
בכורים מאימתי מותרין לכהנים?	והא בעא מיניה רבי אסי מרבי יוחנן:											יה:
הראוין לקרייה - משקרא עליהן, ושאיין ראוין לקרייה - משראו פני הבית	ואמר ליה: [רבי יוחנן]											יה:
קשיא קרייה אקרייה, קשיא הנחה אהנחה.												יה:
קרייה אקרייה לא קשיא: הא רבי שמעון, הא רבנן												יה:

מכות י"ב. - י"ח:

[illegible]

